

dog meget nær op til hinanden. Jeg har hørt lignende Udtryk før. Selv om jeg ikke har hørt dem offentlig her i Salen, saa er der dog blevet sagt saadant noget som: Hvad drejer det sig dog om, det hele er jo Smaatterier; om den Valgbarheds-erklæring bliver saadan eller saadan, eller om dette Udvalg, naar man faar det, bliver sammensat saadan eller saadan, det er rent underordnet, det er Smaating, det er Smaatterier, det har ikke saa meget at sige. Ja, hvis man ser saaledes paa det, saa bliver Distancen naturligvis ikke saa stor. Dog vil jeg tillade mig her at gøre endnu et Forøg paa at vise, at Distancen er betydelig større, det drejer sig ikke om Smaatterier.

Hvad for det første angaar Bestemmelserne om et kirkeligt Udvalg, som Kultusministeren skulde have Bemyndigelse til at sammenkalde, naar han fandt, at der var Brug for at høre Folkekirkens Mening, saa skulde Betydningen heraf efter den højtærede Kultusministers Udtalelse i Dag være reduceret i absurdum. Jeg vil tillade mig at sige, hvad der absolut vilde vindes derved. Den højtærede Kultusminister blev stillet saaledes, at han faktisk vidste, hvilken Vej han skulde gaa, naar der maatte komme vanskelige, folkekirkelige Spørgsmaal frem og vanskelige Situationer; saa vilde han ikke være i Tvivl om, hvilken Vej han kunde og burde gaa for at faa Svar paa Tvivlsspørgsmaal, der kunde opstaa hos ham. Der kunde jo netop komme saadanne Forhold, hvor han vilde føle Ansvar vel stærkt og ønske, at han kunde faa at høre en Udtalelse fra en Repræsentation for den danske Folkekirke. Saa vilde der ogsaa være vundet det, at det derved blev slaaet fast, hvad man forstaar ved en kirkelig Overbygning, at den ikke er noget, der kan blive lavet efterhaanden, ikke er, som det er blevet udtrykt, de samvirkende Menighedsraads Fællesrepræsentation, men en virkelig grundlovmæssigt fastslaaet Repræsentation, hvis Medlemmer ere dels gejstlige, dels Lægmænd. Dette er ikke Smaatterier, det er noget, der har sin virkelige, lodige folkekirkelige Betydning, at det var slaaet fast ved Loven.

Dersom man vil tage det andet Hovedpunkt, Valgbarhedserklæringen, saa kan det jo ogsaa reduceres til kun at være nogle faa Ord, der er imellem os, som jeg synes, at Ordføreren for Flertalsindstillingen nærmest vilde gøre det til. Ja, Ordene ere ikke saa mange, naar man ser de Udtryk, der blive brugte: „Paa den

kristne Tros Grund“, men at det betyder noget, er ganske klart. Der blev før sagt, at det var meget dristigt af mig, at jeg vilde være Spaamand. Ja, man kan somme-tider tillade sig at spaa, og saa kan Opfyldelsen komme meget hurtigere, end man egentlig havde tænkt sig det. Ærede Medlemmer ville, naar de faa Lejlighed til at læse de Forhandlinger, der fandt Sted i det andet Ting i Gaar, blandt andet ogsaa finde en Udtalelse af Ordføreren for det socialdemokratiske Parti i Folketinget, og naar man læser den, vil man sandelig komme til at se, at han tillægger det meget stor Betydning, at netop de Ord, som man fra vor Side har lagt saa stor en Vægt paa skulde blive optagne, ikke ere blevne optagne. Han lægger en meget betydelig Vægt derpaa, saa stor, at han mener, at netop paa Grund af, at de ikke ere blevne optagne, staar man nu saaledes, at egentlig slet ingen behøver at have Betænkkelighed ved at træde ind i Menighedsraadene. Altsaa, der er her et ganske frisk og tydeligt Bevis paa, at vi fra vor Side slet ikke have spaaet galt. Det er ligefrem et Svar paa, hvad vi saa mange Gange have sagt; nu er det blevet udtalt dernede, at nu har man paa det Punkt opnaaet dette, og det er sagt ganske bestemt, hvorfor man tillægger dette den Betydning. Naar der er talt om folkekirkelige Hensyn, og jeg skulde reduceres til, at jeg nu egentlig slet ingen kirkelige Klæder havde paa, nu var jeg kun en sølle, nøgen Politiker, saa kan den højtærede Kultusminister nok sige det her i Salen, men jeg tror ikke, at han kan gøre den Udtalelse rigtig troet rundt om i Landet endnu. Og naar man vil spørge, om der da virkelig ligger Hensyn til Folkekirken bag ved det, vi have kæmpet for, saa tænker jeg, at det ogsaa fremgaar af det, som den ærede Folketingsmand, jeg henpegede til før, har udtalt, idet han Gang efter Gang taler om Betydningen af, at disse Ord ikke ere blevne optagne, at Erklæringen er bleven, som den er, og klart har sagt, at det netop aabner Adgang for dem til at gøre deres Mening og Magtgældende. Med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg oplæse nogle faa Linier af det ærede Medlems Udtalelser. Han siger: „Og dernæst ogsaa med det Formaal indenfor Kirken at arbejde henimod den Tid, da Socialdemokratiets Programpunkt, som jeg tror vil være baade i det borgerlige Samfunds og i Kristendommens velforstaaede Interesse, Kirkens Adskillelse fra Staten kan blive gennemført.“ Altsaa netop